Dosar nr. 5r-12/2026
4-26016999-09-5r-12022026

HOTĂRÂRE
În numele Legii

25 martie 2026 or. Sângerei

Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei
Instanța de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Malcoci Iurie
Grefier Andriuță Felicia
Cu participarea: agentului constatator Cotos Mihail, petentului Mușet Marcel, avocatului Brînză Dionis, examinând în ședință de judecată publică, contestația depusă de Mușet Marcel împotriva deciziei din 20 ianuarie 2026, emisă de OPS al SP-1 al Inspectoratului de Poliție Sângerei, Cotos Mihail,-

c o n s t a t ă:

La 12.02.2026, în Judecătoria Bălți (sediul Săngerei) a parvenit contestația lui Mușet Marcel împotriva deciziei din 20.01.2026 emisă de către agentul constatator din cadrul IP Sângerei, Cotos Mihail, prin care solicită admiterea contestației și anularea deciziei din 20.01.2026 ca fiind ilegală și neântemeiată.

În susținerea contestației, autorul acesteia a invocat: „ *La data de 12.01.2026 Muşet Marcel Executor judecătoresc în cadrul Biroul Executorului Judecătoresc Muşet a depus plângere penală prin care a deplâns acţiunile ilegale lui cet. Carpinschi Dina şi Ungureanu Sergiu care se încadrează în componența de infracțiune prevăzută art. 179 alin. (1) al Codului penal. În respectiva Plângere Muşet Marcel a solicitat examinarea plângeri în ordinea prevăzută de art. 274 Cod Procedură Penală şi atragerea la răspundere penală a persoanelor vinovate.*

La data de 26.01.2026 Marcel Muşet a recepționat Decizia dată de IP Sîngerei nr. 34/47-515 din 22.01.2026 în răspunsul său organul de poliție indică că Plângerea a fost înregistrată în Registrul nr. 2 al IP Sângerei, şi se bazează exclusiv pe prevederile art. 380 Cod contravenţional şi art. 80 al Codului administrativ, indică, a fost încetată examinarea plângerii deoarece o plângere cu conținut similar a fost înregistrată în R-2 al IP Sîngerei cu nr. 20252205290 din 21.11.2025 și a fost examinată.

Analizând răspunsul menționat în coraport cu circumstanțele reale ale cauzei, cu argumentele invocate de Muşet Marcel în plângerea sa şi cu normele de drept material şi procedural aplicabile în speţă, considerăm că actul respectiv emis de IP Sîngerei, este unul vădit ilegal şi neîntemeiat, la emiterea acestuia fiind încălcate atât normele de drept material cât şi cele de drept procedural, iar, examinările efectuate sunt în contradicție cu noțiunea și esența dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO motiv din care necesită a fi casate, cel din următoarele considerente de fapt şi temeiuri de drept.

Potrivit art. 448 alin. (1) al Codului Contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator

este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 4471 alin. (8).

Iar conform alin. (4) art. 448 al Codului Contravențional, Contestația împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenționale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenței teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii, agentul constatator expediază contestația și dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă.

Așadar, prezenta contestație se depune la agentul constatator, IP Sângerei, pentru a fi transmisă împreună cu dosarul contravențional la instanța de judecată competentă.

Totodată, dat fiind faptul că decizia contestată a fost recepționată de Marcel Muşet la data de 26.01.2026, aceasta fiind adusă de colaboratorii poliției la sediul Executorului Judecătoresc Muşet Marcel, termenul de contestare a deciziei nominalizate expiră la data de 10.02.2026, inclusiv. Ținând cont de aceste circumstanțe constatăm că prezenta contestație este depusă în termen.

Așadar, o primă încălcare de ordin procedural care determină ilegalitatea actului contestat este faptul că, organul de poliție a IP Sângerei, nu a examinat şi nu a soluționat plângerea înaintată de Executorul judecătoresc Marcel Muşet în conformitate cu prevederile art. 274 CPP, potrivit cărora, acesta urma fie să dispună inițierea procedurii de urmărire penală, fie să dispună prin Ordonanță motivată refuzul privind începerea urmăririi penale.

Sau, odată ce Plângerea înaintată de către Marcel Muşet a fost primită spre examinare, aceasta urma să fie înregistrată în Registrul R-1 cu privire la infracțiuni, cu atribuirea unui număr corespunzător cauzei penale intentate, ori, potrivit art. 1 alin. (1) CPP, procesul penal se consideră început din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvârşirea unei infracțiuni şi examinată în modul corespunzător prin prisma art. 274 CPP.

Mai mult ca atât, conținutul actului contestat şi motivele invocate de IP Sângerei, denotă şi caracterul superficial, unilateral, neobiectiv şi deosebit de neprofesionalist, a aşa-numitei examinări efectuate de acesta asupra plângerii înaintate de Muşet Marcel.

Acțiuni care sunt în mod vădit contrare art. 1 alin. (2) CPP, potrivit căruia procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății şi statului de infracțiuni, precum şi protejarea persoanei şi societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată, şi prevederilor art. 19 alin. (3) CPP, potrivit cărora, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât şi cele care îl dezvinovățesc, precum şi circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

În acest sens se ridică două probleme esențiale de care este afectat decizia dată de IP Sângerei. În prim rând observăm că organul de poliție a aplicat prevederile art. 80 alin. (3) al Codului administrativ, ceea ce reprezintă o ilegalitate grosolană și o dovadă a necunoaşterii normelor de drept. Prevederile Codului administrativ nu sunt aplicabile raporturilor juridice ale autorităților publice care acționează în baza Codului contravențional sau Codului penal, fapt expres stabilit de art. 2 alin. (3) lit. b) al Codului administrativ.

Mai mult ca atât, observăm că pe lângă art. 80 alin. (3) al Codului administrativ, decizia contestată se bazează doar pe art. 380 al Codului contravențional. În acest sens atragem atenția instanței de judecată că art. 380 al Codului contravențional nu prevede temeiuri de încetare a procesului contravențional sau de examinare a materialelor. Temeiurile de încetare sunt expuse la art. 441 Cod contravențional.

Muşet Marcel însă a depus plângere penală, solicitând să fie examinată în ordinea art. 274 CPP şi să fie atrase la răspundere penală persoanele vinovate, prin urmare la examinarea plângerii depuse de victimă se aplică exclusiv prevederile Codului de procedură penală. Ori respectiva Plângere reprezintă o sesizare a organului de urmărire penală în sensul art. 262 şi 263 al CPP. Prevederile Codului administrativ sau a Codului contravențional nu sunt aplicabile respectivei Plângeri, ori prin depunerea acesteia s-a intentat procesul penal.

Astfel încât, reieșind din normele citate supra, este mai mult de evident că pentru a asigura dreptul la un proces echitabil al tuturor persoanelor vizate, inclusiv, a victimei Muşet Marcel, organul de urmărire penală urma să examineze plângerea penală depusă de primul, în modul prevăzut de art. 274 CPP, şi să dea o apreciere juridico-penală tuturor circumstanțelor invocate de acesta.

În acest sens este important de menționat că în practica juridică mai există așa cazuri când organul de urmărire penală nu examina plângerea (sesizarea) în modul prevăzut de art. 274 CPP, emițând un simplu răspuns. Totodată este important de menționat că astfel de răspunsuri erau declarate nule de instanța de judecată în ordinea art. 313 CPP (de ex. Încheierea Judecătoriei Hînceşti (sediul Central) nr. 10-50/2020 din 15.12.2020).

La fel este de menționat că respectiva problemă a fost examinată şi de Curtea Supremă de Justiție, unde prin Avizul Consultativ nr. 1avc-2/2025 din 10.09.2025 a statuat cu titlu de principiu că – ”autorul sesizării stabilește obiectul examinării. Organele competente nu pot deroga de la procedura care rezultă din sesizarea primită decât prin instrumentele stabilite de lege. Organul sesizat nu poate invoca norme interne sau interdepartamentale pentru a se abate de la Codul de procedură penală sau Codul contravențional. Astfel, sesizările cu privire la infracțiuni sau contravenții nu pot fi examinate drept petiții, iar procedura prevăzută de Codul de procedură penală sau Codul contravențional nu poate fi eludată. Potrivit art. 262 alin. (1) Cod de procedură penală, persoana care se consideră prejudiciată prin infracțiune are dreptul de a sesiza organul de urmărire penală cu o plângere. După cum rezultă din art. 274 alin. (1), (4) și (5) Cod de procedură penală, în termen de 45 de zile de la sesizare, organul de urmărire penală sau procurorul trebuie să emită o ordonanță prin care se pornește sau se refuză pornirea urmăririi penale,,. Așadar, Curtea Supremă de Justiție în mod explicit a stabilit că dacă se deplânge a faptă infracțională, organul de urmărire penală şi procurorul trebuie să aplice prevederile Codului de Procedură Penală, cu emiterea în mod obligatoriu a ordonanței fie de pornire a urmăririi penale fie de refuz în pornirea urmăririi penale.

Totodată, este important de menționat că potrivit pct. 33 al Avizului nominalizat, Curtea Supremă de Justiție a decis că ”în temeiul art. 396 alin. (31) Cod contravențional, la cererea victimei sau din oficiu, procurorul poate interveni, doar pentru a verifica legalitatea acțiunilor agentului constatator la înregistrarea sesizării depuse,,. Așadar, constatăm că devreme ce organul de poliție în mod ilegal a înregistrat cererea penală în Registru nr. 2 al IP Sângerei, procurorul trebuie să intervină pentru a obliga organul de poliție să înregistreze cauza Registru nr. 1 al IP Sângerei, cu transmiterea acesteia organului de urmărire penală.

În acest sens, la emiterea Avizului Consultativ nr. 1avc-2/2025 din 10.09.2025 Curtea Supremă de Justiție cu UNANIMITATE DE VOTURI a decis că:

a) actul emis de agentului constatator la soluționarea cauzei contravenționale este doar decizia. Ea se contestă direct în instanța de judecată, în ordinea art. 448 Cod contravențional;

c) Atunci când primeşte o contestație împotriva deciziei de încetare a procesului contravențional, instanța urmează să verifice în primul rând sesizarea depusă. Dacă o sesizare penală a fost examinată conform Codului contravențional, fără aplicarea art. 274 alin. (4) și (5) Cod de procedură penală combinat cu art. 396 alin. (3) Cod contravențional, cauza se restituie de judecător organului de urmărire penală pentru examinare conform Codului de procedură penală. Despre acest fapt va fi informat autorul sesizării și procurorul, pentru a reacționa eventual conform art. 274 Cod de procedură penală;

Astfel unica soluție legală și întemeiată care este în măsură să remedieze situația creată, este admiterea prezentei plângeri în sensul în care aceasta a fost formulată, şi anume, anularea Răspunsului (Deciziei) dat de IP Sângerei nr. 34/47-515 din 22.01.2026, în legătură cu examinarea Plângerii penale din 22.01.2026, înaintate de Muşet Marcel

- ca fiind ilegal şi neîntemeiat, dispunerea înregistrării plângerii penale înaintate de Muşet Marcel în Registrul cu privire la infracțiuni R-1, atribuirea nr. cauzei penale în modul corespunzător și examinarea acesteia în modul prevăzut de art. 274 CPP, cu aprecierea tuturor circumstanțelor şi argumentelor invocate de Marcel Muşet în plângerea înaintată.

Sau potrivit art. 6 pct. 44) CPP, prin viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată - se are în vedere orice încălcare esențială a drepturilor şi libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova şi de alte legi naționale.

Totodată, în acest sens, CtEDO a stabilit că procesul echitabil impune ca o investigație să fie imparțială, eficientă, multilaterală şi completă (hotărârea Boicenco vs. R. Moldova).

De asemenea, Curtea a mai stabilit că, printre imperativele echității impuse de art. 6 § 1 CEDO se găsește obligația, pentru autoritățile de urmărire penală, de a formula un ansamblu al procedurii care să nu se finiseze numai cu audierea contradictorie a părților, ele trebuie să depună întotdeauna eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat și nu trebuie să se bazeze pe concluzii pripite sau nefondate pentru a înceta investigația sau să le pună la baza deciziilor lor şi să se întreprindă toți pașii rezonabili și disponibili conform legii pentru a asigura probe cu privire la incident (hotărârea Gurgurov vs. R. Moldova)..”

În ședința de judecată, petentul Mușet Marcel și reprezentantul acestuia, avocatul Brînză Dionis a pledat pentru admiterea contestației din motivele de fapt și de drept, solicitând astfel anularea deciziei IP Sângerei din 20.01.2026.

Agentul constatator, Cotos Mihail, fiind present în ședința de judecată, a solicitat respingerea contestației ca neântemeiată și menținerea deciziei contestate.

Audiind paticipanții la proces şi analizând materialele cauzei, din punct de vedere al pertinenței și concludenței, după intima convingere, instanța consideră necesar a admite contestația depusă împotriva deciziei agentului constatator, reieşind din următoarele considerente.

Conform art. 395 alin. 1 pct. 2 Cod Contravențional al RMoldova, instanța judecă contestațiile împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului.

În baza alin. 1 al art. 448 Cod Contravențional al RMoldova contravenientul, victimă sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu

încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447/1 alin. 8.

Așadar, contestația depusă de Mușet Marcel împotriva deciziei din 20.01.2026 a fost înregistrată în cancelaria Inspectoratului de poliție Sângerei la data de 28.01.2026, astfel, instanța conchide că termenul de contestare a fost respectat, contestația fiind depusă în termenul prevăzut de lege.

În corespundere cu art. 447/1 alin. 2-3 Cod contravențional, după examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator, autoritatea competentă (persoana abilitată să examineze cauza), după caz, emite decizia asupra cauzei. Decizia comisiei administrative asupra cauzei contravenționale se adoptă sub formă de hotărîre. Decizia trebuie să conţină: 1) data (ziua, luna, anul) emiterii deciziei;

2) denumirea autorităţii (numele, prenumele, calitatea persoanei abilitate să examineze cauza) care a emis decizia, data examinării cauzei;

3) numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din buletinul de identitate, iar în cazul persoanei juridice – denumirea, sediul, codul fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă;

4) expunerea circumstanţelor stabilite în cadrul examinării cauzei;

5) norma contravenţională care încadrează fapta persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional;

6) soluţia asupra cauzei, care poate fi:

a) încetarea procesului contravenţional;

b) stabilirea vinovăţiei persoanei privind săvîrşirea contravenţiei imputate şi, după caz, aplicarea sancţiunii contravenţionale;

La caz, potrivit deciziei contestate din 20.01.2026, agentul constatator a dispus: *Materialul cu nr.20262200263 din 16.01.2026 se încetează și va fi transmis spre păstrare în arhiva Inspectoratului de Poliție Sîngerei.*

Conform prevederilor alin.(1), alin.(4) – (6) al art.274 CPP, (1) Organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 şi 273 dispune în termen de 45 de zile, prin ordonanţă, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă cel puţin o bănuială rezonabilă că a fost săvîrşită o infracţiune şi nu există vreuna din circumstanţele care exclud urmărirea penală, informînd despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv.

(4) Dacă din cuprinsul actului de sesizare rezultă vreunul din cazurile care împiedică pornirea urmăririi penale, organul de urmărire penală înaintează procurorului actele întocmite cu propunerea de a nu porni urmărirea penală. Dacă procurorul consideră că nu sînt circumstanţe care împiedică urmărirea penală, el restituie actele, cu ordonanţa sa, organului menţionat pentru începerea urmăririi penale.

(5) În cazul în care procurorul refuză pornirea urmăririi penale, el confirmă faptul prin ordonanţă motivată şi anunţă despre aceasta, într-un termen cît mai scurt posibil, dar nu mai mare de 15 zile, persoana care a înaintat sesizarea. În cazul în care consideră că lipsesc temeiurile pentru a începe urmărirea penală, procurorul, prin ordonanţă, abrogă ordonanţa de

începere a urmăririi penale şi dispune refuzul în pornirea urmăririi penale şi clasarea procesului penal.

(6) Ordonanţa de a refuza începerea urmăririi penale poate fi atacată, prin plîngere, în instanţa judecătorească, în condiţiile art.313.

Art.275 CPP, stipulează că, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, şi va fi încetată în cazurile în care: 3) fapta nu întruneşte elementele infracţiunii.

Raportând normele procesual-penale mai sus enunțate la speța data, instanța constată că, la examinarea plăngerii cet. Mușet Marcel și adopătarea soluției asupra plângerii în cauză, agentul constatator n-a ținut cont de prevederile legale menționate mai sus, or după cum reiese din materialele prezentate instanței și examinate în ședința de judecată, petiționarul Mușet Marcel s-a adresat la 12.01.2026 procurorului Bălți (oficiul Săngerei) cu o plăngerei în temeiul art.274 CPP, solicitând atragerea la răspundere a unor persoane pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 Cod penal, plăngerea în cauză fiind remisă pentru examinare conform competenței la IP Săngerei, unde contrar prevederilor normelor procesual-penale, n-a fost înregistrată în R-1 și examinată în conform art.274 CPP, dar a fost înregistrată pe R-2 și adresată pentru examinare ofițerului principal de sector al SP-1 Cotos Mihail, care prin încheierea din 20.01.2026 a dispus: *încetarea materialului cu nr.20262200263 din 16.01.2026, cu transmiterea spre păstrare în arhiva Inspectoratului de Poliție Sîngerei*.

Potrivit art.265 CPP, (1) Organul de urmărire penală este obligat să primească plângerile sau denunţurile referitoare la infracţiunile săvârşite, pregătite sau în curs de pregătire chiar şi în cazul în care cauza nu este de competenţa lui. Plângerea sau denunţul se înregistrează în Registrul de evidenţă a sesizărilor cu privire la infracţiuni. Persoana care a depus plângerea sau denunţul primeşte o confirmare a recepţionării sesizării. (2) Refuzul organului de urmărire penală de a primi plângerea sau denunţul privind pregătirea ori săvârşirea unei infracţiuni poate fi contestat de către persoana care a depus plângerea sau denunţul conform art.298 şi, respectiv, art.299[1] la procuror sau, după caz, la procurorul ierarhic superior, în termen de 15 zile de la data la care i s-a adus la cunoştinţă ordonanţa respectivă. Ordonanţa procurorului sau a procurorului ierarhic superior poate fi contestată la judecătorul de instrucţie în termen de 10 zile de la data la care i s-a adus la cunoştinţă ordonanţa respectivă.

Astfel, prin faptul că plângerea cet. Mușet Marcel care denunță acțiunile unor persoane prin prisma comiterii unei fapte penale, nu a fost înregistrată și examinată conform prevederilor art.265, art.274 Cod procedură penală, ultimului i-a fost încălcat atât dreptul la o investigație obiectivă, dar și i s-a îngrădit dreptul de a contesta o hotărâre adoptată pe plângerea sa de către un organ competent, or acesta n-a invocat comiterea unei fapte contravenționale examinarea căreia ar fi de competența organului de constatare, iar soluția emisă pe plângerea în cauză urma a fi sau ordonanța de pornire a urmăririi penale, sau ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale și nicidecum o decizie de încetare a procesului contravențional.

Având în vedere faptul că decizia din 20.01.2026 a fost întocmită cu încălcarea prevederilor atât a legislației contravenționale cât și procesual-penale şi ținând cont de faptul că, erorile date nu pot fi înlăturate decât prin anularea deciziei, instanţa de judecată ajunge la concluzia că decizia din 20.01.2026, urmează a fi anulată.

În conformitate cu art. 447[1], 448, 460, 462 Cod Contravențional, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestaţia depusă de către Mușet Marcel împotriva deciziei IP Sângerei din 20.01.2026.

Se anulează decizia din 20 ianuarie 2026, emisă de către agentul constatator, OPS al Inspectoratului de Poliție Sângerei, Cotos Mihail, prin care s-a dispus încetarea procesului contravențional.

Se remit Inspectoratului de Poliție Sângerei materialele cauzei pentru efectuarea unui control suplimentar și examinarea cauzei conform prevederilor legale, ținând cont de obiecțiile expuse în prezenta hotărâre.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Malcoci Iurie